

Dosarul nr. 2ra-738/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. N. Lupașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Lilianeii Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca împotriva Societății cu Răspundere Limitată „OMG – Media Grup” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea relatărilor false, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Liliana Partole și menținută hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 12 septembrie 2017, Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „OMG – Media Grup” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea relatărilor false, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 iulie 2017, portalul de știri Omega (www.omg.md) a publicat un comunicat de presă cu titlul „Conducerea Ministerului Afacerilor Interne încearcă să „mușamalizeze” crimele angajaților săi, de vânzare de droguri”, aserțiuni printre care și unele care o vizează direct și anume: „...însă un interes sporit l-ar manifesta și procurorul Liliana Partole, întrucât ea ar folosi diferite metode pentru a nu permite reținerea polițiștilor...”.

Astfel, aceste informații au fost preluate și difuzate de mai multe posturi de televiziune și site-uri de știri, printre care și www.jurnaltv.md, www.trm.md.

Având în vedere că este o persoană cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție și alte acte legislative, iar la data comunicatului de presă de către pârât, dânsa nu avea și nici nu are tangență cu persoanele reținute, neavând cunoștință despre aceste rețineri, circumstanță devenită cunoscută la data publicării comunicatului, dosarul penal aflându-se în gestiunea altui procuror, i-a lezat în acest sens onoarea, demnitatea și reputația profesională.

Astfel, pârâtul a lansat informații cu un caracter acuzator fals, lipsite de substrat factologic, care pot fi ușor verificate prin efectuarea solicitărilor de rigoare la autoritățile corespunzătoare, care dețin aceste informații.

A subliniat că prin afirmarea unor fapte care sunt orientate spre afilierea ei la persoane fizice care sunt subiecți ai unor procese penale, precum și difuzarea altor informații reprobabile cu privire la persoana sa, a avut loc afectarea negativă a imaginii ei atât în calitate de persoană particulară, cât și în calitate de persoană publică, generând în consecință, inclusiv condamnarea morală de către opinia publică, iar aserțiunile pârâtului au rezultat cu distorsionarea imaginii sale în conștiința societății, afectând activitatea sa profesională de mai departe.

A accentuat reclamanta că prin defăimare i-au fost cauzate suferințe psihice de o gravitate considerabilă, deoarece a fost lezată onoarea, demnitatea și reputația profesională, pentru crearea căroră dânsa a muncit mulți ani, fiind o personalitate notorie, atât în calitate de procuror, prin activitatea zilnică depusă, cât și în calitate de persoană privată, în raport cu prietenii, colegii, rudele față de care imaginea ei a fost lezată.

Prin urmare, gradul de răspândire al aserțiunilor menționate este extrem de larg, portalul care a publicat comunicatul de presă a fost accesat nelimitat de public, de asemenea, acestea au constituit și subiecte de știri la mai multe posturi naționale de televiziune.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 7, 26, 29 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010, art. 10, 11, 15, 16 alin. (8), 1398, 1422 Cod civil, art. 5, 7, 38, 86 alin. (1), 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea SRL „OMG – Media Grup” să dezmință, în cel mult 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești, relatările false răspândite, încasarea de la SRL „OMG – Media Grup” în beneficiul ei a prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Liliana Partole și menținută hotărârea primei instanțe.

La 5 februarie 2019, Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2018 a Curții de Apel

Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, în prima instanță cauza a fost examinată în lipsa reprezentantului său, cu o întârziere de 4 ore din momentul stabilirii ședinței de judecată.

În cadrul examinării cauzei, instanța de apel nu a atras atenție asupra argumentelor invocate de ea în cererea de apel, examinând superficial cererea, limitându-se la citarea sterilă și interpretarea eronată a prevederilor legii, prezentând formulări tipice, ignorând probele prezentate, iar drept consecință – aplicând în mod eronat legea materială.

Având în vedere prevederile art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, a precizat că în articolul publicat de intimat a fost descris un eveniment/proces (folosirea de către ea a metodelor în vederea neadmiterii reținerii polițiștilor ce vindeau droguri), ce a avut loc în condiții concrete (în cadrul procesului penal intentat în privința lui Vadim Zvertovschi și Gheorghe Ioniță) și a cărui veridicitate poate fi dovedită (prin prezentarea de către intimat a informației necesare), însă până la moment intimatul nu a prezentat anumite dovezi cu privire la veridicitatea celor indicate în publicarea sa.

Cu referire la prevederile art. 24 din Legea menționată, a obiectat că intimatul nu a dovedit în niciun fel nevinovăția sa, respectiv, urma să suporte consecințele greșelilor admise.

În cadrul examinării apelului, instanța nu a atras atenția asupra tuturor argumentelor invocate și nu a solicitat de la intimat prezentarea dovezilor privind nevinovăția sa, nu a adresat careva întrebări privind fondul cauzei, limitându-se doar la întrebarea privind admiterea/respingerea apelului.

Totodată, intimatul nu a prezentat anumite dovezi privind veridicitatea informației prezentate în articolul enunțat (cu toate că era obligat să o facă, iar în cazul în care dezvăluirea sursei este periculoasă pentru ultima, CEDO prescrie conduita necesară – intimatul este obligat doar să probeze faptul existenței acestei surse, fapt care nu a avut loc în cadrul procesului), a indicat cu dispreț precum că dânsa trebuie să achite taxa de stat pentru acțiune, iar în cadrul explicațiilor a comunicat doar că solicită respingerea apelului.

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei contestate, instanța atestă că la materialele cauzei nu sunt probe ce ar confirma veridicitatea articolului, însă a constatat că modalitatea de expunere nu este capabilă să lezeze onoarea și demnitatea persoanei.

Reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a menționat că instanța de judecată urmează să țină cont de anumite criterii de diferențiere a „faptului” de „judecata de valoare” și anume, limbajul utilizat la răspândirea informației, contextul și ambianța în care sunt răspândite informațiile respective, precum și posibilitatea de a verifica informația.

A invocat că în cazul de față informația a fost redată utilizându-se expresii clare, care vorbesc despre un eveniment/acțiune concret/ă, prin urmare, informația poate fi caracterizată drept conținând fapte.

Veridicitatea sau falsitatea unui fapt poate fi verificată, însă intimatul așa și nu a prezentat vreo probă pertinentă în acest sens.

Respectiv, conținutul informațiilor expuse de către intimat în cadrul comunicatului de presă din 26 iulie 2017, atestă utilizarea unor expresii clare, fiind redade lucruri concrete. Intimatul a statuat că dânsa a comis fapte ilegale, încercând să influențeze în așa fel mersul procesului penal.

Aceste afirmații aveau un caracter cert și au fost redade ca fiind fapte ce au avut loc în realitate.

A precizat că instanța de apel urma să stabilească o distincție clară între fapte și judecăți de valoare.

Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul unor judecăți de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație faptul că în prezenta speță a avut loc o încălcare flagrantă a dreptului ei la respectarea onoarei și demnității profesionale, prin urmare, a vieții private, or, informația prezentată de intimat în articolul enunțat este una total falsă, denigratoare și lipsită de un bun simț, iar drept urmare a publicării unui astfel de articol a fost subminată încrederea cetățenilor în organele justiției.

A accentuat că potrivit legislației în vigoare, informațiile defăimătoare a căror veridicitate nu este dovedită cu certitudine se recunosc a fi false.

La 1 aprilie 2019, SRL „OMG – Media Grup” a depus referință la recursul declarat de Liliana Partole, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 noiembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 133), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este de menționat că nici argumentul invocat în recurs de către Liliana Partole precum că în prima instanță cauza a fost examinată în lipsa reprezentantului său, cu o întârziere de 4 ore din momentul stabilirii ședinței de judecată, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, pe lângă faptul că reprezentantul Liliane Partole, avocatul stagiar Valerii Voleanschi a participat la examinarea cauzei în apel, astfel dispunând de posibilitatea de a-și apăra drepturile și interesele sale, în susținerile orale a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Liliana Partole, reprezentată de avocatul Maxim Chișca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari